

Міністерство освіти і науки України
Кафедра політичних наук і права
Рада молодих вчених Університету Ушинського
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
молодих вчених

VI Всеукраїнська науково-практична конференція
студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»
22 травня 2026 року

м. Одеса

УДК: 32+316]-043.86:3.073(477)

C91

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 26 червня 2026 року)

Рецензенти:

Коч С. В., доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Гедікова Н. П., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

C91 «Сучасні виклики соціально-політичного розвитку: політико-правові та соціально-економічні виміри» [Електронний ресурс] : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Одеса, 22 травня 2026 р.) / за заг. ред. д. політ. н. С. М. Наумкіної, к. політ. н. С. А. Дмитрашко, к. пол. н. І. І. Пронози. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026. 266 с.

22 травня 2026 року у ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» проведено VI Всеукраїнську науково-практичну конференцію студентів та молодих вчених, в якій взяли участь представники закладів вищої освіти України, студенти, магістри, аспіранти та докторанти, представники дипломатичної служби України. До збірника увійшли тези доповідей з актуальних питань політичного процесу України та світу, міжнародних відносин та дипломатії. Видання адресоване науковим та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, студентам, магістрам, аспірантам, докторантам та всім, хто цікавиться питаннями політичної науки, дипломатії, права та філософії.

© автори тез

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026

Микитей Артем	ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ (1991–2013)	104
Мініцький Валерій	ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК ЧИННИК ПОЛІТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ В ПЕРІОД ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ	108
Мужеляк Юлія	МОВНІ ЗАСОБИ МАНІПУЛЯЦІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ	113
Овчарова Анастасія	КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІР ТРАНСФОРМАЦІЇ ВИМОГ ДО СТУДЕНТА У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ	116
Онищенко Анастасія	ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ. РОЗМЕЖУВАННЯ РІЗНИХ ВИДІВ ПОСЛУГ	121
Підгорна Крістіна	АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	124
Побережець Валерія	КІБЕРБЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ПРОБЛЕМИ, ТРАНСФОРМАЦІЯ ТА СТРАТЕГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ	127
Роман Вікторія	МІГРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ–БІЖЕНЦІВ ВІД ВІЙНИ В ПРИЙМАЮЧІ КРАЇНИ ЯК ГЛОБАЛЬНИЙ ВИКЛИК СУЧАСНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ДЛЯ УКРАЇНИ ТА ЄС	131
Степанюк Дарина	ФРАНЦІЯ ЯК ГЛОБАЛЬНИЙ ЛІДЕР У СУЧАСНОМУ СВІТІ: МІЖНАРОДНО- ПОЛІТИЧНИЙ І СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ДИСКУРСИ	136
Столяров Іван	ЮРИДИЧНІ ФАКТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	140

Список використаних джерел:

1. Браїлко Ю., Кисла Н. Номінації російсько-української війни в різностильовому дискурсі. *Українське мовознавство*. 2024. Вип. 1(54), 5-22. [https://doi.org/10.17721/um/54\(2024\).5-22](https://doi.org/10.17721/um/54(2024).5-22)
2. Марків О., Зарівна О., Марків І. Медіатригери формування англомовного медіадискурсу війни: лінгвістичні, журналістські, правові та безпекові аспекти. *Social Development and Security*. 2026. Vol. 16, No. 1.
3. Руда О. Г. Навколомовний дискурс під час російсько-української війни. *Українська мова*. 2024. № 2. С. 30-50.
4. Сенченко М. І., Сенченко О.М. Мас-медіа, піар, як засоби маніпуляції. Київ: Видавництво Ліра-К, 2022. 200 с. ISBN 978-617-520-235-7

КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІР ТРАНСФОРМАЦІЇ ВИМОГ ДО СТУДЕНТА У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ

Овчарова Анастасія,

студентка спеціальності «Журналістика»,

Державний торговельно-економічний університет, м. Київ

Науковий керівник:

Шкуров Євген Владленович,

к. філол.н, доцент, доцент кафедри журналістики та реклами ДТЕУ, Київ

У ХХІ столітті вища освіта вже не зводиться до передавання готових знань від викладача до студента. Вона дедалі більше функціонує як середовище формування компетентностей, професійної відповідальності й здатності діяти в умовах швидких соціальних змін. Соціальні комунікації помітно змінюють роль студента в цифровому освітньому середовищі. Освітні платформи, електронні бібліотеки, відеолекції, месенджери, онлайн-конференції та соціальні мережі розширюють доступ до знань. Водночас вони підвищують відповідальність самого здобувача освіти. Для студента це означає зміну його ролі в навчанні. Він має не лише слухати, конспектувати й відтворювати матеріал. Він повинен

самостійно шукати інформацію, перевіряти її, ставити запитання, брати участь у дискусії та пояснювати власну позицію. Саме тому автономність, цифрова компетентність і готовність до навчання впродовж життя стають базовими ознаками сучасного здобувача вищої освіти [1, с. 54–60].

Мета роботи полягає у з'ясуванні того, як трансформуються вимоги до студента в сучасній вищій освіті та як ці зміни виявляються у комунікаційному вимірі освітнього процесу. Такий підхід дає змогу розглянути студента не тільки як споживача освітньої послуги, а як активного учасника академічної, цифрової та професійної взаємодії.

Одним із ключових зрушень є перехід до компетентнісної логіки навчання. Компетентність поєднує знання, практичні вміння, ціннісні орієнтації та здатність діяти в конкретній ситуації [4, с. 42–46]. Тому сучасний студент має демонструвати не обсяг запам'ятованого матеріалу, а вміння застосувати його в нових умовах. Це особливо важливо для журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю, де професійна діяльність залежить від точності повідомлення, розуміння аудиторії та етичного використання інформації. Навчання поступово набуває рис співпраці. Викладач не втрачає керівної ролі, але стає модератором, консультантом і партнером у процесі пошуку рішень.

Цифровізація суттєво посилила ці зміни. Дущенко розглядає цифрову трансформацію освіти як процес, що охоплює технології, організацію навчання, цифрові ресурси та нові форми взаємодії між учасниками освітнього процесу [2, с. 40–45]. Студент сьогодні працює з електронними кабінетами, дистанційними платформами, базами даних, онлайн-бібліотеками, відеозустрічами й хмарними сервісами. Кириленко та Якімова, аналізуючи формування цифрової компетентності здобувачів вищої освіти України та Польщі, наголошують на зв'язку цифрових умінь із державною політикою цифровізації, освітніми платформами й практиками самоосвіти [3, с. 129–133]. Це важливо для українських університетів, адже студент має навчатися в умовах, де цифрові сервіси стають частиною повсякденного академічного досвіду. Арістова також пов'язує цифрову компетентність із навчанням упродовж життя, оскільки

професійне середовище змінюється швидше, ніж усталені навчальні програми [1, с. 54–60]. Отже, студент повинен уміти не лише завершити освітній курс, а й оновлювати власні знання після нього.

Дистанційне та змішане навчання зробили вимогу до самоорганізації особливо помітною. Срібна, Молчанов і Огуй показують, що інформаційно-цифрова компетентність майбутніх фахівців пов'язана з упровадженням елементів дистанційного навчання, медіаграмотністю й умінням працювати в цифровому освітньому середовищі [5, с. 212–218]. Гнучкість таких форматів є перевагою. Водночас вона підвищує відповідальність студента. Йому потрібно планувати час, стежити за дедлайнами, уточнювати завдання, підтримувати контакт із викладачем і не випадати з групової роботи. Без цих навичок цифрове навчання швидко втрачає ефективність.

Комунікаційний вимір сучасної вищої освіти полягає не лише в обміні повідомленнями. Він охоплює питання довіри, зворотного зв'язку, публічного представлення результатів і здатності студента бути видимим учасником академічної спільноти. У дослідженні Деер та співавторів показано, що способи комунікації між студентом і викладачем впливають на залученість і мотивацію в онлайн-курсах [6]. Це означає, що активність студента не може обмежуватися присутністю на платформі. Він має ставити уточнювальні запитання, відповідати на коментарі, презентувати результати та брати участь у спільному обговоренні.

Зворотний зв'язок стає однією з головних умов освітньої автономності. Якщо студент отримує лише оцінку, але не розуміє логіки помилки, його самостійність залишається формальною. Змістовний коментар допомагає побачити слабкі місця, скоригувати стратегію й посилити якість наступної роботи. У цьому сенсі комунікація виконує не допоміжну, а навчальну функцію. Вона формує здатність слухати критику, аргументувати відповідь і відповідально працювати з чужою думкою. Для майбутніх фахівців з реклами та PR це має особливе значення, бо їхня професія ґрунтується на постійному обміні смислами.

Соціальні мережі також стали частиною освітнього простору. Galioto та співавтори пов'язують університетську комунікацію в соціальних мережах із довірою, залученням студентів і відчуттям належності до освітньої спільноти [7]. Для студента це створює нові можливості та нові ризики. Публічний профіль, участь у студентських ініціативах, фахові публікації, волонтерські проєкти й участь у конференціях можуть формувати ранню професійну репутацію. Водночас цифрова видимість потребує мовної культури, етичної уважності й уміння відділяти академічне самопредставлення від випадкової онлайн-активності.

Окремим викликом є використання штучного інтелекту. UNESCO визначає студентську ШІ-компетентність через людоцентричне мислення, етику, розуміння технологій і здатність відповідально застосовувати інструменти штучного інтелекту [8]. Це змінює вимоги до академічної доброчесності. Студент має не лише уникати плагіату, а й чесно пояснювати, які цифрові інструменти використовував, де проходить межа між технічною допомогою та виконанням завдання замість автора. Для університету важливо не тільки забороняти, а й навчати відповідального використання таких інструментів. Зростання кількості завдань, постійна цифрова присутність, конкуренція та інформаційне перевантаження змушують студента виробляти нові стратегії саморегуляції. Емоційна стійкість сьогодні означає не відсутність труднощів, а здатність працювати з ними. Студент має вміти визнавати помилки, просити допомоги, розподіляти навантаження й не відкладати комунікацію до моменту кризи. У цьому аспекті вимоги до студента стають не лише академічними, а й соціально-психологічними.

Отже, сучасна вища освіта формує новий образ студента. Це автономний, цифрово грамотний, відповідальний і комунікативно активний учасник освітнього процесу. Його успішність визначається не тільки оцінками, а й умінням працювати з інформацією, взаємодіяти з іншими, дотримуватися доброчесності та навчатися після завершення окремого курсу. Комунікаційний вимір цієї трансформації є принциповим. Саме через запитання, дискусії,

презентації, зворотний зв'язок і цифрову взаємодію студент перетворює знання на професійну практику. Перспективним напрямом подальших досліджень є аналіз того, як здобувачі вищої освіти самі сприймають нові вимоги та які форми університетської комунікаційної підтримки допомагають їм адаптуватися до цих змін.

Список використаних джерел:

1. Арістова Н. Цифрова компетентність у системі ключових компетентностей для навчання впродовж життя. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2023. Т. 10, № 8. С. 54–60. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol10i8-008>
2. Дущенко О. С. Сучасний стан цифрової трансформації освіти. *Фізико-математична освіта*. 2021. Т. 28, № 2. С. 40–45.
3. Кириленко С. А., Якімова М. Е. Деякі питання формування цифрової компетентності здобувачів вищої освіти України та Польщі. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2025. № 1 (96). С. 129–133. URL: <https://otr.iod.gov.ua/ojs/index.php/otr/article/view/141> (дата звернення: 14.06.2026).
4. Опалюк Т. Цифрова компетентність як складова професійної компетентності студентів філологічних спеціальностей. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2022. Т. 10, № 8. С. 42–46.
5. Срібна Ю., Молчанов П., Огуй С. Інформаційно-цифрова компетентність майбутніх фахівців професійної освіти в контексті впровадження елементів дистанційного навчання. *Витоки педагогічної майстерності*. 2025. № 36. С. 212–218.
6. Deep P. D., Chen Y., Ghosh N., Rahaman M. S. The influence of student-instructor communication methods on student engagement and motivation in higher education online courses during and after the COVID-19 pandemic. *Education Sciences*. 2025. Vol. 15, No. 1. Article 33. DOI: <https://doi.org/10.3390/educsci15010033>
7. Galioto M. G., Pedone F. P., Vantarakis A. V., La Marca A. L., Bianco A. University, social media, and student engagement: the challenge of trust in

organizational communication. *Frontiers in Communication*. 2025. Vol. 10. Article 1546333. DOI: <https://doi.org/10.3389/fcomm.2025.1546333>

8. Miao F., Shiohira K., Lao N. AI competency framework for students. Paris: UNESCO, 2024. URL: <https://www.unesco.org/en/articles/ai-competency-framework-students> (дата звернення: 14.06.2026).

9. Шкуров Є. Цифрові комунікації університетів у трансформації освітнього та культурного простору міста. *Development of sustainable communications of higher education institutions in social media: the collective monograph*. Warsaw, Zofia Zamenhof Foundation, 2023. PP.105-112.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ. РОЗМЕЖУВАННЯ РІЗНИХ ВИДІВ ПОСЛУГ

Онищенко Анастасія Сергіївна,

здобувачка 3 курсу спеціальності 081 «Право», Навчально-науковий
інститут психології та суспільних наук,

Університет Ушинського, м. Одеса

Науковий керівник:

Баймуратов Михайло Олександрович,

д. юрид. н., професор, професор кафедри політичних наук і права,

Університет Ушинського, м. Одеса

В умовах розбудови України як демократичної та правової держави ключову роль відіграє інститут адміністративних послуг. Трансформація системи державного управління в бік сервісної моделі зумовила законодавче закріплення категорії «адміністративна послуга» як результату здійснення владних повноважень суб'єктом надання за заявою фізичної або юридичної особи, спрямованого на набуття, зміну чи припинення її прав та обов'язків (Закон України «Про адміністративні послуги»). Актуальність дослідження зумовлена необхідністю чіткого теоретичного визначення правової природи

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТУ
УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ,
АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ**

**VI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»**

м. Одеса, 22 травня 2026 року

**Матеріали друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ
тощо несуть автори.**